

Foto van de brochure *Onze Heldinnen*, gebruikt bij het toekennen van straatnamen aan gefusilleerde vrouwen in Gent. SAG, reeks XXI bis, PL 389.

Zij die we nimmer vergeten zullen

Onze Heldinnen

LOUISE DERACHE
echtgenote Frenay
geboren te Luik, den 27ⁿ
Februari 1888, gefusil-
leerd in de "Chartreuse"
van Luik, op 7 Juni
1915

MARIA DE SMET,
echtgenote Preenen
geboren te Gent, den 8ⁿ Mei
1873, gefusilleerd te
Gent, den 15ⁿ September
1917.

Het Stadsarchief en de plaatsnaamgeving

Eén van de opdrachten van het Stadsarchief is het verlenen van advies en het formuleren van suggesties voor de nieuwe straatnamen; dit gebeurt in samenwerking met de Dienst Administratie.

Voor het toekennen van nieuwe plaatsnamen is alleen de gemeenteraad bevoegd. In een eerste fase legt de bevoegde schepen – sinds 2001 is het de burgemeester - het voorstel voor aan het college, daarna aan de gemeenteraadscommissie voor algemene zaken en vervolgens aan de voltallige

gemeenteraad, die de nieuwe naam principieel goedkeurt. De naam moet conform zijn aan de richtlijnen van het *Decreet tot bescherming van de namen van openbare wegen en pleinen* (1/7/1987 – BS 1/9/1987). Bij de naamkeuze worden in Gent ook de op 15 juni 1984 vastgelegde *Principes in zake straatnaamgeving* gevolgd. Na de *principiële goedkeuring* wordt het voorstel door aanplakking aan de bevolking kenbaar gemaakt en volgt een openbaar onderzoek: gedurende dertig dagen kunnen de burgers eventuele

bezwaarschriften indienen. Tegelijk wordt ook het advies van de Cultuurraad gevraagd. Voorheen was er ook een *Provinciale Adviescommissie*, maar die is sinds enkele jaren niet langer actief. Uiteindelijk volgt de *definitieve goedkeuring* door de gemeenteraad. Een werk van lange adem dus vooraleer het definitieve straatnaambord kan geplaatst worden. Vaak zal men daarom om praktische redenen voordien al voorlopige borden aanbrengen.

Vervolg op pagina 2

Jaarlijks komen er in Gent een paar tiental plaatsnamen bij, meestal in de nieuwe verkavelingen in de deelgemeenten. In het centrum verandert er nog zeer weinig sinds de grote operatie van 1981, toen alle gelijknamige straten na de fusie van 1977 werden weggewerkt. Uitzonderlijk is het nieuwe *Project Gent-Sint-Pietersstation*, waarvoor heel wat nieuwe plaatsnamen nodig zijn. Bestaande straatnamen worden om praktische redenen liever niet meer gewijzigd. Historische namen of toponiemen mogen trouwens van de wetgever niet wijzigen. Daarom kon bijvoorbeeld Romain Deconinck bij de Minard-schouwburg geen straatnaam krijgen.

De plaatsnaamdossiers (PL+volgnummer) worden opgesteld door de Dienst Administratie (Departement Ruimtelijke Planning, Mobiliteit en Openbaar Domein). Op termijn komen ze zoals alle bestuurlijke documenten in het Stadsarchief terecht (Reeks XXI bis). De dossiers na 1992 bevinden zich nog bij de DA in het Administratief Centrum aan het Woodrow Wilsonplein. De Dienst Administratie leidt de hele procedure en vraagt suggesties aan het Stadsarchief. Volgens artikel 2 van het decreet moet immers eerst geput worden uit historische bronnen, uit gegevens van de plaatselijke geschiedenis, met andere woorden oude plaatsnamen of toponiemen van herbergen, landerijen en heerlijkheden, voornamelijk van de Sint-Baafs- en de

Sint-Pietersabdij. Die toponiemen zijn terug te vinden op topografische documenten, en in kaart- en landboeken. Heel wat toponymisch materiaal werd destijds verzameld door de taalkundige dr. Maurits Gysseling, een werk dat thans wordt voortgezet door dr. Luc Van Durme. Dit onderzoek heeft al heel wat nieuwe straatnamen opgeleverd. De toponiemen worden wel aan de huidige spelling aangepast; dus geen verouderde schrijfwijze zoals Staeck, maar Staak. Ook bij de toponiemen kan niet alles; een naam die 'onaangename

associaties' oproept, bijvoorbeeld Broekakker, wordt geweerd.

Als er geen toponiemen beschikbaar zijn, zoekt het Stadsarchief in tweede instantie naar persoonsnamen. 'Alleen uit historisch, wetenschappelijk of algemeen-maatschappelijk oogpunt belangrijke figuren komen in aanmerking', stelt het decreet. Prioriteit moet ook gaan naar figuren die voor de deelgemeente van betekenis zijn geweest. Voor de spelling wordt de geboorteakte gevolgd. Als de persoon in

STAD GENT

BERICHT

BEKENDMAKING PLAATSNAAMGEVING

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent brengt ter kennis dat een openbaar onderzoek wordt gehouden over de gemeenteraadbeslissing van 20 februari 2006 waarbij de naam "Kouterbosstraat" voor het weggedeelte tussen Wildebrake en Groenstraat wordt afgeschaft en de nieuwe namen 'Louise Derachestraat', 'Elise Grandprezstraat', 'Leonie Rammellostraat', 'Emile Schattemanstraat', 'Sofie Schollstraat' en 'Gebroeders Jacobspad' voor de nieuwe wegen en fiets/wandelpad te Gent-Oostakker principieel zijn vastgesteld.

Het dossier ligt voor iedereen ter inzage bij de Dienst Administratie in het Administratief Centrum Stad Gent, Woodrow Wilsonplein 1 te 9000 Gent, centraal loket Stedenbouw en Openbaar Domein, 4de verdieping - bureau 403 en in het decentrale loket Stedenbouw en Openbaar Domein Oostakker, Oostakkerdorp 3 te 9041 Gent-Oostakker, alle werkdagen van 8 uur tot 13 uur en op woensdagnamiddag van 14 uur tot 18 uur.

Bezwaren en opmerkingen dienen schriftelijk gericht aan het college van burgemeester en schepenen, binnen de termijn van het onderzoek dat aanvangt op 20 maart 2006 en eindigt op 20 april 2006.

Gent, 17 maart 2006

Paul TEERLINCK	Frank BEKE
Stadssecretaris	Burgemeester

*Openbare bekendmaking.
SAG, reeks XXI bis, PL 389.*

kwestie vooral via een pseudoniem of artiestennaam bekend is, wordt die naam genomen. Uiteraard komen enkel overleden figuren in aanmerking, met uitzondering van leden van de dynastie. Een heikel punt is de man/vrouw-verhouding. In 1995 telde men op de ca. 600 persoonsnamen slechts 32 vrouwen, op een paar na allen heiligen en vorstinnen. Sindsdien heeft het stadsbestuur een inhaalbeweging ingezet en krijgen vrouwen voorrang; onder meer Hélène Maréchal, Marie Schellinck, Virginie Marant, Sidonie Verhelst, Rosa Geinger, Mathilde Pede, Hannah Arendt en Edith Cavell kwamen erbij. Recente vrouwenamen zijn Louise Derache, Elise Grandprez, Leonie Rammeloo en Emilie Schatteman, allen terechtgesteld tijdens de Eerste Wereldoorlog. Gabriëlle Petit kon geen straatnaam krijgen omdat er al een Adolf Petitstraat bestaat. Zo kan de eerste vrouwelijke schepen, Emilie Claeyns, evenmin, want er is een Emile Claeynsaan. Er mag immers geen verwarring mogelijk zijn wanneer de hulpdiensten een telefonische noodoproep krijgen, reden waarom ook gelijkkluidende namen worden geweerd.

Een tiental nieuwe plaatsnamen zijn nodig voor het *Project Gent-Sint-Pietersstation*. Enkele toponiemen krijgen er een nieuw leven (Rinkhout, Bevergracht, Boent en Mierhul) en op voorstel van de NMBS zouden twee nieuwe pleinen naar koningin Paola

Foto van de brochure *Onze Heldinnen*, gebruikt bij het toekennen van straatnamen aan gefusilleerde vrouwen in Gent.
SAG, reeks XXI bis, PL 389.

en prinses Mathilde worden genoemd, aansluitend bij de bestaande namen uit het koningshuis in de omgeving van het station. Aandacht gaat ook naar de Wereldtentoonstelling van 1913 die in dit stadsdeel plaats vond. Hoofdarchitect Oscar Van de Voorde en architect Valentin Vaerwyck, ontwerper van de wijk Oud-Vlaanderen, worden er vereeuwigd, samen met Timicheg, een Filippijn (Bontoc-Igoroot) die op 19 augustus 1913 overleed in het Filippijns Dorp van de Wereldexpo.

André Capiteyn

Edito

Beste vrienden

Aan u allen en aan allen die u lief zijn, wens ik in naam van het bestuur een voorspoedig 2008.

Een kersvers, kreukvrij nieuw jaar biedt zich aan, met tal van spannende mogelijkheden. Het oude jaar is in de kast opgeborgen, netjes opgevouwen en de plooiën er met zorg uitgestreken. Het was een mooi jaar en mooie jaren moeten gekoesterd worden.

2007 leverde twee degelijke publicaties op, waarachter het stadsarchief één van de drijvende krachten was. In het voorjaar mochten we grasduinen in de nagelnieuwe *Historische Atlas van Gent. Een visie op verleden en toekomst*, een product van de Nederlandse uitgeverij SUN. In het najaar blikten we terug op het recente oorlogsverleden. *Buskruit en Sauerkraut. Oorlogsbronnen in De Zwarte Doos (20ste eeuw)* biedt een bronnenoverzicht, een bijdrage over materiële bronnen in en rondom de stad, een overzicht van het rijke beeldmateriaal en enkele persoonlijke verhalen. De jaarlijkse opendeurdag met de prentbriefkaartenactie rond het *Groot Plan van Gent (1619)* van Jacob Horenbault was alweer een daverend succes. Het spaarpotje voor de verzorgende behandeling groeit gestaag aan!

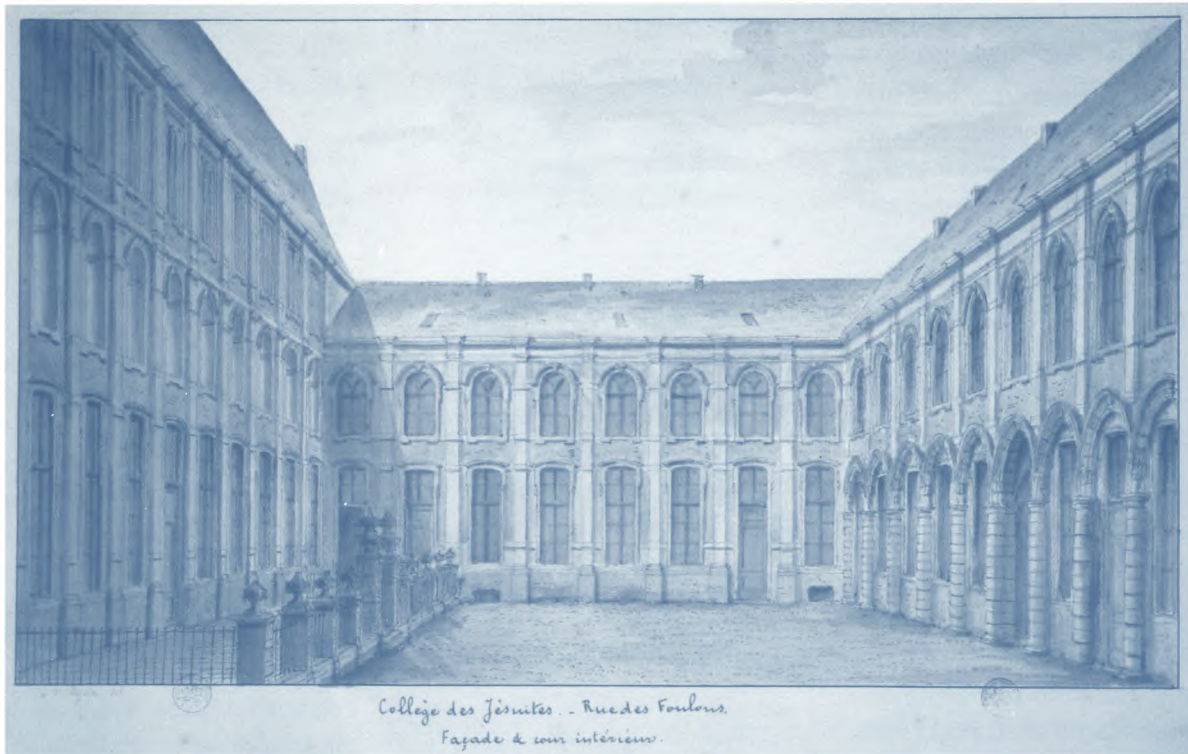
In 2008 zal het bestuur met dezelfde enthousiaste energie verder werken aan nieuwe projecten!

Leen Charles

Des monts de papiers pourris et illesibles

of waarom de Raad van Vlaanderen in 1778 een nieuwe archiefkamer kreeg¹

Gezicht op de binnenkoer van het jezuïtencollege in de Volderstraat, aquarel door A. Van den Eynde. S.A.G., AG, L 123/8

Tijdens de tweede helft van de achttiende eeuw kende Gent een ware bloeiperiode. Die voorspoed vertaalde zich sociaal, artistiek en uiteraard ook architecturaal.²

De overheidsgebouwen bleken echter lang niet altijd op dezelfde golfslag mee te deinen. Zo stond het Gravensteen – dat de Raad van Vlaanderen sinds 1385 onderdak verleende – er toen maar mistroostig bij. Volgens procureur-generaal De Causmaecker kon het middeleeuwse pand eind 1774 zelfs op elk moment instorten! Ondanks de pakweg 8000 florijnen die het hoogerechtshof het voorgaande decennium aan herstellings-

werken had besteed, hielden regen, wind en sneeuw er lelijk huis. Niet alleen het personeel van de Raad leed daaronder maar ook het archief (*Les actes et les documents qui y sont déposés tombent dans un déperissement total par l'humidité qui y perce de toute part*).

De Causmaecker suggereerde de regering in Brussel tegelijk een eenvoudige en zelfs goedkope oplossing voor dit probleem: de Raad van Vlaanderen overbrengen naar het geconfisqueerde jezuïtencollege in de Voldersstraat (ook *Jesuitenstraat* genoemd).³ De klassen van het voormalige gymnasium konden worden ingericht

tot juridische kamers, de bibliotheek van de paters tot archiefbewaarplaats en de *cour* kon dienen voor de terechtstelling van criminelen. Hoewel de procureur-generaal aandrang op een snelle beslissing (*Les archives pourrissent par la moussissure et l'humidité des murailles*) kwam zijn verzoek ergens in een lade terecht. Zolang de *affaire de l'enseignement* niet geregeld was – de hervorming van het Latijns onderwijs die hier precies met de sluiting van de jezuïtencolleges in een stroomversnelling was geraakt – kon men in Brussel niet uitmaken of het leegstaande gymnasium aan het gerechtshof mocht wor-

den toegewezen of dat het integendeel gebruikt moest worden als locatie voor een nieuw 'koninklijk' college.⁴

Nadat Maria-Theresia haar plannen aangaande het Latijns onderwijs had bekendgemaakt, werd het dossier terug opgevist (20 oktober 1776). De Raad van Financiën die het dossier beheerde, besloot het kasteel dadelijk door een aantal onpartijdige experts te laten inspecteren omdat de voorzitter van de Raad van Vlaanderen intussen had laten weten dat zijn procureur-generaal overdreef..., dat het archief helemaal niet bedreigd werd en dat het Gravensteen mits beperkte middelen kon worden opgekalefaterd.

Uit het verslag van Pierre-Engelbert Vander Dilft bleek dat het Gravensteen wel degelijk compleet vervallen was. Het archief – dat de grootste aandacht verdiende omdat het tal van documenten bevatte die vorstelijke rechten garandeerden – had hij in de meest erbarmelijke toestand aangetroffen. Het veel te hoge dak van het 'archiefmagazijn' lekte als een zeef en de muren zaten vol schrikwekkende barsten. Elk jaar ging men die weliswaar te lijf, maar doordat de fundamenten van het gebouw niet langer deugden, kwamen de bedoelde scheuren ook telkens terug. Vander Dilft had ook het aangeslagen jezuïetencomplex bezocht en was daarbij tot de conclusie gekomen dat er zich inderdaad een geweldige kans voordeed. Doordat de landvoogd intussen had bekendgemaakt,

dat in Gent een 'koninklijk' college-pensionaat moest worden opgericht dat in het jezuïetencomplex moest worden ondergebracht, en dat de 'overtollige' huizen en gronden van de paters moesten worden verkocht,⁵ diende nu te worden onderzocht of beide projecten konden worden gecombineerd. En dit kon ook volgens Vander Dilft. Het eigenlijke college volstond om het gerechtshof en zijn archief een veilig onderkomen te verschaffen. De staatsschool kon zonder al te veel kosten in de patersvleugel (*l'habitation des ci-devant jésuites*) worden ondergebracht (7 april 1777).

De Koninklijke Commissie voor de Studies (die verantwoordelijk was voor de reorganisatie van het Latijns onderwijs), de Raad van Financiën én de landvoogd gingen aanstonds akkoord met Vander Dilfts voorstellen. Architect Brismaille, een Inspecteur van de koninklijke gebouwen, werd aansluitend benoemd tot 'directeur' van de verbouwingswerken.

Onder zijn leiding werden alle jezuïetenemblemen uit de voorgevel weggehaald. Boven de toegangspoort kwam een beeltenis van Vrouwe Justitia waarboven dan weer het vergulde opschrift *Consilium Flandriae* en de wapens van de vorstin verschenen. Ten westen van de achtervleugel stak hij een nieuwe trap met nieuw deurgat die toegang verschafte tot de *archivecaemer* op de eerste verdieping. De oude ingang van de kloosterbibliotheek werd gedicht. Timmerlieden herstelden de rotte draag-

balken van de *grote caemer der archiven* (32 x 8,10 m) en bonden ze met ijzeren beugels samen. Nadat stuka-doors de schilderijen van het plafond hadden weggehaald, smukten ze de zoldering op met moulures en rozetten. Ook de wanden van de *archivecaemer* werden geplakt en gewit. Halfweg die muren, op zo'n 3,5 meter hoogte, bevond zich een galerij waarvan de leuning met 28 houten vaasjes werd versierd. Ze gaf toegang tot de vakkasten die opklommen tot onder de ramen en via de muurdammen tot tegen het plafond, en vormde als het ware de tweede verdieping van de zaal. Een houten trap leidde dan weer naar de zolder. Ook die werd gebruikt als opslagplaats voor het archief (met name voor processtukken die niet waren gelicht). Omdat Vander Dilft het archief van de Raad van Vlaanderen niet alleen in een erbarmelijke maar ook in een chaotische toestand had aangetroffen, voorzag hij tevens de aanwerving van een archivaris (*Le désordre et la confusion dans lesquels j'ai trouvé ces archives et auxquels il est essentiel de pourvoir m'y ont engagé*). Om de regering echter niet met bijkomende kosten op te zadelen, stelde hij voor de archivaris te laten benoemen tot raadsheer van het hooggerechtshof met alle vergoedingen, privileges en belastingsvrijheden van dien. Daarenboven wilde Vander Dilft hem ook enkele inkomsten van de griffiers toekennen, met name *les Droits de Copies, de Re-*

Plattegrond van het jezuïetenklooster opgemeten door A.J. Benthuis in 1780. S.A.G., AG, L 123/2

cherches et d'Inspections. Procureur-generaal De Causmaecker bepleitte eveneens de rekrutering van een archivaris, maar het voorstel werd door de Raad van Financiën afgewezen. De zorg voor het archief kwam de griffiers en hun klerken immers toe. Bij het ordenen van de documenten – hetzij vóór, hetzij na de verhuis – mochten ze zich weliswaar laten helpen, maar nadien moesten ze er opnieuw alleen voor instaan. Het apart 'bureau' dat Vander Dilt in het verlengde van de *archivecaemer* liet inrichten, werd vermoedelijk dan ook slechts als bijkomende opslagplaats gebruikt. Tussen 1 juli en 29 oktober 1778 vond de eigenlijke

verhuis plaats. Hoewel die erg zorgvuldig gebeurde (er gingen nauwelijks stukken verloren), verzuimde men het archief toen te inventariseren. Eind 1778 zat het met andere woorden wel hoog en droog in de Voldersstraat, maar was aan zijn 'troosteloze wanorde' niet verholpen. De rekening voor de verhuis en voor de inrichting van het gebouw – de raadsheren kochten bijvoorbeeld volstrekt nieuw meubilair – bedroeg iets meer dan 3.000 florijnen. De verbouwingswerken kostten een slordige 20.000 florijnen. Samen met het loon van architect Brismaillé maakte dat een indrukwekkende totaal van

25.832 florijnen.

Hoewel het daar alle schijn van heeft, was dit voor de regering toch geen verlieslatende *affaire*. Zoals De Causmaecker dat al in december '74 had geopperd, besloot de keizerin het Gravensteen immers openbaar te verkopen (9 december 1778 en 3 maart 1779).⁶ De opbrengst daarvan bedroeg 13.718 florijnen, hetgeen veel hoger was dan verwacht. Door de opbrengsten uit de verkoop van vier gronden behorend tot het jezuïetenkwartier daarbij te tellen (42.203 florijnen), overstegen de inkomsten de uitgaven uiteindelijk met maar liefst 30.000 florijnen. Of hoe de welvaart van de Gentenaren de keizerlijke schatkist spijsde...

**Dirk Leyder &
Frédérique Johan**

Noten

- 1 ARA, Raad van Financiën, nrs. 7705-7707; ARA, Rekenkamer, Administratieve briefwisseling, nrs. 1580, 1581; J. Buntinx, *Inventaris van het archief van de Raad van Vlaanderen*, dl. 1 (Brussel, 1964); Id., *De Raad van Vlaanderen (1386-1795) en zijn Archief* (Gent, 1951); *400 jaar jezuïetencollege te Gent* (Brussel, 1992).
- 2 Piet Lenders, *Gent, een stad tussen traditie en verlichting (1750-1787). Een institutionele benadering* (Kortrijk-Heule, 1990) [= *Standen en Landen*, 92]; Hilde Coppejans-Desmedt, *Bijdrage tot de studie van de gegoede burgerij te Gent in de XVIIIde eeuw: de vorming van een nieuwe sociaal-economische stand ten tijde van Maria-Theresia* (Brussel, 1952).
- 3 Sinds de opheffing van de jezuïetenorde (juli/september 1773) stond dat complex leeg.
- 4 ARA, Raad van Financiën, nr. 7706, 9 maart 1775; ARA, *Secretarie van Staat en Oorlog*, nr. 1890: Brief van Patrice-François de Nény aan Henri-Herman de Crumpipen, 15 september 1775.
- 5 ARA, *Koninklijke Commissie voor de Studies*, nr. 1, fol. 1-13, 9/10 maart 1777, Decreet 1, §2 & §7.
- 6 ARA, Raad van Financiën, protocolregisters, nr. 730, fol. 99 & 139.

De tweede Duitse Luchtvloot op bezoek in het Gentse stadshuis

Een tijdje geleden kwam ik op het spoor van een Gentse stadsmedaille met op de keerzijde de vermelding: DIE STADTKOMMANDANTUR ZUM FRONTBESUCH 1.10.1940. Vooral de term ‘frontbezoek’ was nogal onduidelijk, België capituleerde immers reeds op 28 mei en was dus bezet.

Om hierover meer te weten te komen nam ik mijn toevlucht tot de reeks XXI, waarin men dossiers kan terugvinden over de protocolaire aangelegenheden van het Gentse Stadsbestuur. Onder nummer 157 bevindt zich het dossier over het bewuste bezoek.

Na de bezetting van de lage landen had Hitler zijn zinnen gezet op de luchtslag om Engeland. De Duitse luchtmacht bevond zich hier dus in de frontlijn van deze luchtaanval.

De tweede luchtvloot kwam op 1 oktober 1940 op bezoek in het Gentse stadshuis.

Na een ontvangst in de Pacificatiezaal volgde een banket in de Troonzaal. Men had gezorgd voor een ‘Belgisch-Nederlands’ menu. De menukaart, in het Duits opgesteld, vermeld het volgende:

Zeeland Austern

Vorspeise nach Jorishof

Mumm (cordon vert)

*Schildkrötensuppe
(Belgisch Congo)*

*Flandrische Fasanen, Röstkartoffeln,
Apfelmusz*

Burgunder, Pommard 1921

Gaubichenheimer 1928

Caramelkrem

*Holländer Käse,
Flämisches Obst*

Lanson (Extra Sec)

Mocca

Exelsior Export

Na het banket volgde een gezellig samenzijn in de Gemeenteraadszaal.

Als aandenken werd aan alle bezoekers een stadsmedaille overhandigd, die de aanleiding was voor dit onderzoek.

Gent beschikte over een officiële stadsmedaille, gegraveerd door Floris De Cuyper. Op de voorzijde is de Gentse maagd afgebeeld, ze houdt het wapenschild van de Stad met op de achtergrond de Gentse torens. Deze ‘Middeleeuwse’ afbeelding van de maagd zou gebaseerd zijn op de uitbeelding voor de afdeling *Oud Vlaanderen* tijdens de Wereldtentoonstelling van 1913. De eerste versie van deze stadsmedaille had bovendien onderaan op een banderol de vermelding: GENT / GAND en op de keerzijde, op een lint die een bloemenkrans omwikkelt, LA VILLE DE GAND / DE STAD GENT. Men had altijd een aantal van deze medailles in voorraad. Bij een bezoek moest dus enkel de keerzijde met een aangepaste tekst ingegraveerd worden. Voor dit bezoek werden 84 medailles ingegraveerd door Gustaaf Vanderstraeten uit de Steen-

Stadsmedaille Die Stadtkommandantur zum frontbesuch 1.10.1940

dam. De factuur voor deze gravure werd echter gericht aan de *Stadtkommandant* die ze ook heeft betaald. Ook de kost van de 84 medailles zelf werd doorgerekend aan *Stadtkommandant* Schiffer (reeks XXI, nr. 282) en geboekt in de stadskas als ‘Onvoorziene Ontvangsten’ (Register nr. 203, 4 Okt. 1940).

De Duitse bezoekers kregen dus wel een aandenken van de Stad Gent, maar ze moesten er wel zelf voor betalen! Het bezoek was tevens de aanleiding voor de ‘vervlaamsing’ van de stadsmedaille. Vanaf deze uitreiking werd de bewuste stadsmedaille gewijzigd in ééntalig Nederlands, de Franse tekst op de voorzijde is dan vervangen door sterretjes en op het lint op de keerzijde komt enkel STAD GENT voor (zie details). Van de 84 uitgereikte exemplaren, waren 50 ééntalig Nederlands en 34 nog tweetalig.

Huguette Taymans

Impressies van de Opendeurdag

De kinderworkshop

De boekenstand

De nieuwe 'offerbus' speciaal voor de opendeurdag vervaardigd door Pol Veldeman, kunstsmid.

colofon

@rchieflink is de driemaandelijkse nieuwsbrief van 't Archief. Gent on Files, een ondersteunende vzw voor het Stadsarchief van Gent

Het abonnement is begrepen in de lidmaatschapsbijdrage: 13 *euro* individuele leden, 15 *euro* gezin, 25 *euro* steunende leden en 250 *euro* ereleden.

Een los nummer kost 4 *euro*.

Nieuw rekeningnummer:

000-3252077-55

Adres GOF

p.a. De Zwarte Doos Stadsarchief,
Dulle-Grietlaan 12, 9050 Gentbrugge

Tel (09)266 57 60

E-mail stadsarchief@gent.be

Website: www.archieflink.centerall.com

Coördinatie en eindredactie

Valérie Meillander

Christine Duthoit

Verantwoordelijke uitgever

Griet Maréchal, Visserij 11,
9000 Gent

ISSN - nummer: 1376-2966

Foto's:

Storm Calle, tenzij anders vermeld.

Inhoud

Evé Grafica - Erika Vanderstockt,
Gent, GSM: 0486/51.78.88

Druk

J. Verbeke, Gent

Inhoud

- Het Stadsarchief en de plaatsnaamgeving 1
- Edito 3
- Des monts de papiers pourris et illesibles 4
- De tweede Duitse Luchtvloot op bezoek in het Gentse stadhuis 7
- Link 8